

Wojciech Sieradzki

Szreńsk, pow. Mława

Informator Archeologiczny : badania 7, 223

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zachowaną posadzkę ceglana, pod którą występowały groby datowane wstępnie na XIV i XV wiek.

Wewnątrz kościoła odsłonięto dobrze zachowany, prostokątny ołtarz ceglany dostawiony do czołowej ściany prezbiterium. Oparty na fundamencie kamiennym, w młodszej fazie rozbudowany został ceglany stopniami układanymi na posadce. Wewnątrz i zewnątrz kościoła przebadano wyraźny poziom budowy, który wstępnie datowany materiałem źródłowym odpowiada potwierdzonej dacie budowy obiektu określonej zgodnie na rok 1346.

Poniżej, na niewielkiej przestrzeni ograniczonej odsłoniętymi relikwiami architektonicznymi przebadano dobrze zachowane poziomy osadnicze datowane wstępnie na wieki od 2 połowy VIII do XI w. Wyznaczały je klepska chat oraz liczne paleniska nasycone materiałem ceramicznym i kostnym.

Bezpośrednio nad calcem wystąpiła warstwa o miąższości do 50 cm, którą łączą należy z działalnością ludności kultury lużyckiej z wczesnej epoki żelaza.

Badania kontynuowane będą w pierwszym półroczu 1974 r. w zachodniej części kościoła na tzw. dziedzińcu mennicznym. Celem badań jest odsłonięcie i zbadanie pełnego rzutu kościoła św. Ottona, który zostanie w obrysie uwidoczniiony w posadzkach dziedzińca głównego i menniczego.

SZRENSK, pow. Mława

Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych

Badania prowadził mgr Wojciech Sieradzki,
Finansowało Towarzystwo Miłośników Ziemi
Mławskiej. Drugi sezon badań. Wczesnośrednio-
wieczny zespół miejski / XI - XII w/

W bieżącym roku kontynuowano prace na terenie podgrodzia. Przebadano 2 ary. Stwierdzono występowanie na głębokości 70 cm dalszych, owalnych plam polepy o miąższości około 30 cm. W centralnej części przebadanej powierzchni polepa występuje w kształcie trzech, wyraźnie zarysowanych czworoboków o powierzchni około 1 m², połączonych wąskimi wkładami.

Materiał ceramiczny dość jednolity, datowany jest na XI - XII w. Wśród zabytków wydzielonych zwraca uwagę miniaturowa siekierka żelazna, będąca zapewne przedmiotem kulturowym lub symbolem władzy.

Badania będą kontynuowane.